ഉത്തമ ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസികളാകുക

(യോഹ:3: 14-21)

February 04, 2012

Homily by Fr. Abraham Oliapurath
Fr. Abraham can be reached at jijiachan@gmail.com

"പെറ്റമ്മ മറന്നാലും ഞാൻ നിന്നെ മറക്കില്ല. മുലകുടിക്കുന്ന കുഞ്ഞിനെ അമ്മയ്ക്കു മറക്കാനാകുമോ? പുത്രനോട് പെറ്റമ്മ കരുണ കാണിക്കാതിരിക്കുമോ? അവൾ മറന്നാലും ഞാൻ നിന്നെ മറക്കില്ല" ഏശയ്യാ 49:15-16

ദൈവം തന്റെ ഏകജാതനെ നല്കുവാൻ തക്കവിധം അത്രമാത്രം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു. ആരും നശിച്ചുപോകാതിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി യാണ് ഇത്രമാത്രം ദൈവം സ്നേഹിച്ചത്. മോശ പിത്തള സർപ്പത്തെ ഉയർ ത്തി ഇസ്രായേൽ ജനതയെ മരണത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിച്ചുവെങ്കിൽ, കാൽവരി മലയിലെ കുരിശിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവഴി, അവനിൽ വിശ്വസിച്ചവർ പാപത്തിന്റെ കെടുതിയിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. ഈ സുവിശേഷഭാഗം, നമ്മെ അനുദിനം ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു. ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ രക്ഷപ്രാപിക്കും അതു പ്രകാശത്തിന്റെ വഴിയാണ്.

കുരിശില്ലാത്ത ക്രിസ്തുവും, ക്രിസ്തുവില്ലാത്ത കുരിശും അർത്ഥ ശൂന്യമാണ് - പൂർണ്ണമല്ല. രക്ഷാകര കർമ്മത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം തന്നെ ക്രിസ്തുവിന്റെ പീഡാസഹനവും, കുരിശുമരണവും ഉത്ഥാനവുമാണ്. ഈശോ ഇല്ലാത്ത കുരിശ് അതു ശൂന്യമാണ്. വി. പൗലോസ് ശ്ലീഹായുടെ ഭാഷ്യത്തിൽ, ആ കുരിശ് വിജാതീയർക്കു ഭോഷത്തവും, യഹൂദർക്കു ഇടർച്ചയുമാണ്. അറപ്പും വെറുപ്പും ഉളവാക്കുന്ന ഒരു കൊലമരം. പക്ഷെ, കുരിശിലെ ഈശോ സഹനത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്. അത് രക്ഷയുടെ ചിഹ്നവും ശക്തിയുടെ അടയാളവുമാണ്. അത് ക്ഷമയുടെ മകുടമാണ്. ഈശോ കുരിശിലേറിയപ്പോൾ കൊലമരമായിരുന്ന കുരിശിനുപോലും മോചനം ലഭിച്ചു. ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തം ആ കുരിശിലൂടെ ഒലിച്ചിറങ്ങിയപ്പോൾ, ശാപത്തിന്റേയും ശിക്ഷയുടേയും ചിഹ്നമായ കുരിശ്, രക്ഷയുടെ ചിഹ്നമായി ഉയർത്തപ്പെട്ടു; സകലർക്കും രക്ഷയായിത്തീരുകയായിരുന്നു. അവനെ നോക്കിയവരെല്ലാം, അവനിൽ വിശ്വസിച്ചവർ എല്ലാം രക്ഷപ്രാപിച്ചു. കാരണം അവൻ ലോകത്തിലേക്കു വന്ന പ്രകാശമായിരുന്നു.

ഈ വിശ്വാസവും, രക്ഷയും, ഏറ്റു പറച്ചിലും ഒരു സമൂല പരിവർത്തനത്തിനുള്ള ആഹ്വാനമാണ്. പാപത്തിന്റെ അന്ധകാരത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന മനുഷ്യർക്കു ക്രിസ്തു പ്രകാശത്തിന്റെ തുരുത്തായി മാറുകയായിരുന്നു. അതിനാൽ ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസം പ്രകാശത്തിലൂടെ പ്രകാശത്തിലേക്കുള്ള ഒരു പ്രയാണമാണ്. ഇരുട്ടിന്റെ സാന്ദ്രതയെ പ്രകാശം കീറിമുറിക്കുന്നതുപോലെ അന്ധകാരശക്തികളെ അതിജീവിക്കുവാൻ ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസം ഒരുവനെ സഹായിക്കുന്നു.

ഈശോ അസന്ദിഗ്ദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു; "ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമാണ്. എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നവൻ അന്ധകാരത്തിൽ നടക്കുകയില്ല. അവന് ജീവന്റെ പ്രകാശം ഉണ്ടായിരിക്കും. " ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ പ്രകാശത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നവനും നന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനുമായിരിക്കണം. എന്നാൽ ഇന്ന് പ്രകാശത്തെക്കാൾ അധികമായി അന്ധകാരത്തെ (തിന്മയെ) സ്വീകരിക്കുന്നവരാണ്.

വിശ്വാസവും നമ്മുടെ പ്രവർത്തിയും തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കാരണം ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, വിശ്വാസം ഏറ്റു പറയുകയും ചെയ്യുന്നവൻ നന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ളവർക്കു തിന്മയുടെ വക്താക്കളായി മാറാൻ കഴിയുകയില്ല. നന്മ എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ എന്നതുപോലെ മറ്റുള്ളവർക്കും സമാധാനവും ശാന്തിയും, ഐശ്വര്യവും ലഭിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുകയും അതിനായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ നമ്മിൽ എത്രപേർ വിശ്വാസികളായിരിക്കും?

ഇന്ന് പ്രകാശം ലോകത്തിൽ വന്നിട്ടും പ്രകാശത്തേക്കാൾ അധികമായി അന്ധാകരത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവരാണ്. കാരണം അവരുടെ പ്രവർ ത്തികൾ തിന്മ നിറഞ്ഞതാണ്. തിന്മ എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിച്ചത് മറ്റുള്ളവർക്കു അസ്വസ്ഥതയും അരോചകത്വവും ഉളവാക്കുന്ന പ്രവർത്തി - അത് ഒരുപക്ഷെ സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ അശാന്തി സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യും. നൈമിഷിക സന്തോഷങ്ങൾക്കും സുഖഭോഗങ്ങൾക്കും പിന്നാലെ മനുഷ്യർ പരക്കം പായുമ്പോഴും, സ്വാർത്ഥമോഹങ്ങളുടെ സംതൃപ്തിക്കു വേണ്ടി നെട്ടോട്ടമോടുമ്പോഴും, സ്നേഹത്തിൽ കോർത്തിണക്കിയ രക്തബന്ധങ്ങളും, സൗഹൃദ-സാഹോദര്യബന്ധങ്ങളും ഇന്ന് ശിഥിലമാക്കപ്പെടുകയാണ്. ഹൃദയശൂന്യതയുടെ ഈ ആധുനിക സംസ്കാരത്തിന് ഒരു അറുതി വരുത്തുവാനുള്ള ആഹ്വാനമാണ് ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസം. അത് പ്രകാശത്തിലേക്കുള്ള പ്രയാണമാണ്. ഒരു ക്രിസ്തു വിശ്വാസിയാകുക അഥവാ ക്രൈസ്തവനാകുക എന്നാൽ നന്മയുടെ പ്രവാചകനായി മാറുക എന്നതാണ്.

പോയിന്റ്സ്:1) ക്രിസ്തു ലോകരക്ഷകനാണ്, കുരിശില്ലാത്ത ഈശോയും, ഈശോ ഇല്ലാത്ത കുരിശും പൂർണമല്ല. പീഡാസഹനവും കുരിശുമരണവും ഉത്ഥാനവുമാണ് വിശ്വാസത്തിന്റെ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങൾ.

2) ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുക എന്നാൽ പ്രകാശത്തിൽ സഞ്ചരിച്ച് പ്രകാശമായി മാറുക എന്നതാണ്. നന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാകുക - 'ണലഹഹ യലശിഴ ീളീവേല്യ' എന്ന് അർത്ഥം. ഇതുതന്നെയാണ് ഒരു 'ക്രൈസ്തവൻ' എന്നതിന്റെ അർത്ഥവും.